

- Ligeledes tilkommer det principielt ansøgeren at tilstille udvælgelseskomitéen alle de oplysninger og dokumenter, som gør det muligt for denne at kontrollere, om den pågældende opfylder betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven. En udvælgelseskomité er ikke forpligtet til at anstille undersøgelser for at kontrollere, om ansøgerne opfylder alle betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven.
4. Det fremgår klart af artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III, at bestemmelsen giver udvælgelseskomitéen mulighed for at anmode ansøgerne om supplerende oplysninger, når den finder, at der består tvivl om betydningen af en indgiven dokumentation. Bestemmelsen kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at den forpligter udvælgelseskomitéen til at afkræve ansøgerne til en udvælgelsesprøve hele den dokumentation, der kræves ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven.
5. Begrundelsen af akter, der indebærer det klagepunkt, skal gøre det muligt for den pågældende tjenestemand at gøre sig bekendt med grundene til, at der er truffet en afgørelse vedrørende ham, for at han eventuelt kan udnytte de nødvendige retsmidler til at forsvare sine rettigheder og interesser.
- Når ansøgere, der ikke har fået adgang til udvælgelsesprøven, med deres anmodning ikke tilsigter at opnå supplerende oplysninger, men at få udvælgelseskomitéen til at tage dens afgørelse om ikke at give dem adgang til prøvelsesprøven op til fornyet overvejelse, er en udvælgelseskomité ikke forpligtet til uddybe dens oprindelige afgørelser.
6. En tjenestemand kan ikke under et søgsmål til prøvelse af en afgørelse om ikke at give ham adgang til udvælgelsesprøven påberåbe sig anbringender vedrørende mangler ved meddelelsen om udvælgelsesprøven, når han ikke rettidigt har anfægtet bestemmelserne i den meddelelse, som han mener indeholder et klagepunkt imod ham.

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

20. juni 1990*

I sag T-133/89,

Jean-Louis Burbán, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, med bopæl i Paris, ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos SARL Fiduciaire Myson, 6-8, rue Origer,

sagsøger,

* Processprog: fransk.

mod

Europa-Parlamentet ved juridisk konsulent Jorge Campinos og kontorchef Manfred Peter, som befuldmægtigede, bistået af advokat Hugo Vandenberghe, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på Manfred Peter's kontor, Europa-Parlamentet's Generalsekretariat,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af afgørelserne fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve PE/44/A om ikke at give sagsøgeren adgang til prøverne,

har

RET TEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, H. Kirschner, og dommerne C. P. Briët og J. Biancarelli,

justitssekretær: H. Jung

på grundlag af skriftvekslingen og efter mundtlig forhandling den 5. april 1990, afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder og baggrund

- 1 Europa-Parlamentet offentliggjorde den 28. december 1988 en meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve PE/44/A (EFT C 333, s. 16) på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på besættelse af en stilling som fransksproget kontorchef i lønklasse A3. Vedkommende skulle lede informationskontoret i Paris. Denne meddelelse indeholdt bl. a. følgende to punkter:

- a) Under afsnittet: »Udvælgelsesprøve — art og adgangsbetingelser«, i punkt III, B. 1. litra c):

»Ved fremsendelsen af ansøgningsakterne kan ansøgerne, herunder tjenestemænd og øvrige ansatte ved Europa-Parlamentet og Det Europæiske Fællesskabs øvrige institutioner, ikke under nogen omstændigheder henvise til akter, ansøgninger og erklæringer, som de har indgivet i forbindelse med tidligere ansøgninger«;

- b) under afsnittet »Indgivelse af ansøgninger« i punkt VII:

»Ansøgninger indgives på det i dette nummer af Tidende indeholdte ansøgningsskema til 'Europa-Parlamentet, Ansættelsesafdelingen, L-2929 Luxembourg'. Ansøgningen skal afsendes, helst anbefalet, senest den 13. februar 1989 ved midnat, idet poststemplets dato er afgørende. Opmærksomheden henledes på, at ansøgerne senest samme dato skal fremsende dokumentation for deres uddannelse og faglige erfaring«.

Ved efterskrift trykt i kursiv anførtes følgende: »Ansøgere, som ikke inden den fastsatte frist har fremsendt den nødvendige dokumentation, vil ikke få adgang til udvælgelsesprøven. Dette gælder også for tjenestemænd og øvrige ansatte ved Europa-Parlamentet og Det Europæiske Fællesskabs øvrige institutioner«.

Endelig angaves det i ansøgningsskemaets modtagelsesbevis, som ansøgerne skulle udfylde, at »kun dokumentation vedrørende eksamens- eller kvalifikationsbeviser og faglig erfaring, der er fremsendt inden den frist, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøve eller i stillingsopslaget under afsnittet 'Indgivelse af ansøgninger', vil blive taget i betragtning«.

- 2 Sagsøgeren, der har været ansat ved Parlamentet siden 1968, har siden 1982 været tilforordnet direktøren for Europa-Parlamentets Informationskontor i Paris. Han indgav ansøgning til denne udvælgelsesprøve inden for den fastsatte frist, men vedlagde ikke nogen dokumentation for eksamensbeviser eller faglig erfaring. Han har anført, at han i januar 1989 førte en telefonsamtale med chefen for »Kontoret for Vedtægten og Personalespørgsmål« i Parlamentet, hvorunder sidstnævnte skulle have udtalt, at denne dokumentation, når der var tale om en udvælgelsesprøve, hvor ansøgerne var tjenestemænd ved institutionen, blev direkte tilstillet udvælgel-

seskomitéen af administrationen. Chefen for »Kontoret for Vedtægten og Personalespørgsmål« tilstillede den 28. juni 1989 udvælgelseskomitéens formand en skrivelse, hvori han bekræftede, at denne telefonsamtale faktisk havde fundet sted. Sagsøgeren angav alene på modtagelsesbeviset i ansøgningen: »Mine eksamensbeviser befinder sig i min personlige aktmappe i Parlamentets Generaldirektorat.«

- 3 Den 24. maj 1989 tilstillede formanden for udvælgelseskomitéen sagsøgeren en skrivelse, hvori han meddelte, at udvælgelseskomitéen under sit møde den 17. maj 1989 havde besluttet ikke at give ham adgang til prøverne af to grunde: »For sen indgivelse af dokumentation« og »Ingen dokumentation«.
- 4 Den 13. juni 1989 indbragte sagsøgeren en klage til formanden for Europa-Parlamentet, hvori han anmodede om, at prøverne, der skulle afholdes mellem den 3. og 6. juli 1989, blev udsat, for at den uretfærdige behandling, som sagsøgeren efter egen opfattelse havde været udsat for, kunne afhjælpes. Han gjorde heri for det første gældende, at det var Parlamentets administration, nemlig chefen for »Kontoret for Vedtægten og Personalespørgsmål«, som havde vildledt ham; for det andet, at han på grund af sin stilling i Paris befandt sig langt fra Parlamentets administration; for det tredje, at ansættelsesmyndigheden på grund af dens omsorgspligt har »ret og endog pligt til at ændre udvælgelseskomitéens afgørelser, når en ansøger er offer for en fejl eller en administrativ fejltagelse«.
- 5 Samme dato den 13. juni 1989 tilstillede sagsøgeren også formanden for udvælgelseskomitéen en skrivelse, hvori han dels anmodede om, at udvælgelseskomitéen tog beslutningen om ikke at give ham adgang til prøverne op til fornyet overvejelse, dels fremførte de samme argumenter, som han havde fremført i skrivelsen til Parlamentets formand, hvortil han dog føjede, at udvælgelseskomitéen, eftersom han i ansøgningen havde angivet, at hans eksamensbeviser og aktmappe ville blive tilsendt udvælgelseskomitéen af administrationen, burde have oplyst ham om, at dette var en misforståelse.
- 6 Den 30. juni 1989 anmodede udvælgelseskomitéens formand sagsøgeren om at tilstille ham skriftlig bevis for oplysningen om, at han i ansøgningen skulle have angivet, at administrationen ville tilstille udvælgelseskomitéen eksamensbeviserne og den personlige aktmappe.

- 7 Sagsøgeren besvarede skrivelsen fra udvælgelseskomitéens formand samme dag ved at tilsende ham ansøgningens modtagelsesbevis, men erkendte, at den formulering, han havde anvendt i modtagelsesbeviset, i realiteten var en anden end den, han havde anført i sin skrivelse af 13. juni 1989, men at modtagelsesbeviset under alle omstændigheder beviste, at han var i god tro.
- 8 Den 5. juli 1989 tilstillede udvælgelseskomitéens formand sagsøgeren en skrivelse, hvori han meddelte, at udvælgelseskomitéen ved afgørelse af 3. juli 1989 havde besluttet at opretholde sin tidligere afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven.
- 9 På denne baggrund har J.-L. Burban ved stævning, registreret på Domstolens Justitskontor den 28. august 1989, anlagt denne sag mod Parlamentet.

Retsforhandlingerne

- 10 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

»Sagen antages til realitetsbehandling;

- den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve PE/44/A truffne afgørelse af 3. juli 1989 om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven annulleres;
- endvidere annulleres samtlige de efterfølgende af udvælgelseskomitéen truffne afgørelser, navnlig udfærdigelsen af egnethedslisten, samt enhver af de afgørelser, Europa-Parlamentet har truffet på grundlag heraf;
- subsidiært annulleres udvælgelseskomitéens afgørelse af 15. maj 1989, hvorved den første gang afslog at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven;

sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger enten i medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, eller artikel 69, stk. 3, andet afsnit, samt de udgifter, som det

har været nødvendigt at afholde med henblik på sagens behandling, herunder udgifter i forbindelse med valg af adresse, rejse- og opholdsudgifter samt advokatsalær jfr. procesreglementets artikel 73, litra b)«.

- 11 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:
- spørgsmålet om sagens formalitet henskydes til Rettens afgørelse;
 - frifindelse;
 - der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.
- 12 Mens skriftvekslingen endnu verserede, har Domstolen ved kendelse af 15. november 1989 hjemvist sagen til Retten i medfør af artikel 14 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.
- 13 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.
- 14 Den mundtlige forhandling fandt sted den 5. april 1990. Da der ikke er udpeget nogen generaladvokat i denne sag, erklærede afdelingsformanden ved retsmødets slutning retsforhandlingerne for afsluttet.

Formaliteten

- 15 Skønt Parlamentet har henskudt formalitetsspørgsmålet til Retten, har det anført, at sagsøgerens klage af 13. juni 1989 var overflødig, eftersom ansættelsesmyndigheden i henhold til Domstolens faste praksis ikke kan annullere en afgørelse fra en udvælgelseskomité for en udvælgelsesprøve.

- 16 Sagsøgeren har anført, at formålet med en klage er at søge en mindelig løsning mellem administrationen og tjenestemanden, inden der tages retslige skridt. I øvrigt tog udvælgelseskomitéen under sit møde den 3. juli 1989 i denne sag sin opfattelse op til fornyet overvejelse. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at afgørelsen af 3. juli 1989 er en ny afgørelse, hvorfor der ikke kan bestå tvivl om, at denne sag kan fremmes til realitetsbehandling.
- 17 Det bemærkes, som Domstolen gentagne gange har fastslået, at retsmidlet over for en udvælgelseskomité's afgørelser normalt er direkte sagsanlæg ved Domstolen (jfr. bl. a. dom af 14. juni 1972, *Marcato mod Kommissionen*, 44/71, Sml. s. 105; dom af 14. juli 1983, *Detti mod Domstolen*, 144/82, Sml. s. 2421; dom af 7. maj 1986, *Rihoux m. fl. mod Kommissionen*, 52/85, Sml. s. 1567; kendelse af 8. november 1988, *Valle Fernandez mod Kommissionen*, 264/88 og 264/88 R, Sml. s. 6341). En klage over en afgørelse fra en udvælgelseskomité er nemlig formålsløs, da den pågældende institution ikke er beføjet til at annullere eller ændre udvælgelseskomitéens afgørelser. Endvidere fører en for snæver fortolkning af vedtægtens artikel 91, stk. 2, alene til en unødvendig forlængelse af proceduren (jfr. bl. a. Domstolens dom af 16. marts 1978, *von Wüllerstorff mod Kommissionen*, 7/77, Sml. s. 769). Såfremt den pågældende alligevel i form af en administrativ klage retter en sådan henvendelse til ansættelsesmyndigheden, kan et sådant skridt, uanset hvilken retlig betydning det må tillægges, ikke medføre, at den pågældende fortaber retten til direkte at indbringe sagen for Domstolen, idet der er tale om en ret, som den pågældende ikke kan give afkald på, og som derfor ikke kan påvirkes af hans egen adfærd (Domstolens dom af 30. november 1978, *Salerno m. fl. mod Kommissionen*, forenede sager 4/78, 19/78 og 28/78, Sml. s. 2403).
- 18 Ud fra disse principper, der såvel beror på procesøkonomiske hensyn som ønsket om at sikre tjenestemændene overholdelse af deres rettigheder, må det afgøres, om det søgsmål, der blev anlagt til prøvelse af udvælgelseskomitéens afgørelser af 17. maj og 3. juli 1989, er blevet indbragt inden for vedtægtens tremånedersfrist, når sagsøgeren, selv om han har indgivet en forudgående klage, i sidste instans har valgt at anlægge sag direkte ved Domstolen. For så vidt angår sagsøgerens påstande vedrørende udvælgelseskomitéens afgørelse af 17. maj 1989, hvorved udvælgelseskomitéen for første gang besluttede ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, fremgår det hverken af sagens akter og er heller ikke blev hævdet af Europa-Parlamentet, at sagsøgeren havde fået meddelelse om denne afgørelse inden den 13. juni 1989, på hvilken dato sagsøgeren indbragte sin klage til ansættelsesmyndigheden og tilstillede udvælgelseskomitéens formand sin skrivelse. Herefter

var sagsøgeren beføjet til direkte at anlægge sag ved Domstolen den 28. august 1989 uden at afvente besvarelsen af hans klage eller udløbet af fristen for besvarelsen heraf. For så vidt angår sagsøgerens påstande vedrørende udvælgelseskomitéens anden afgørelse af 3. juli 1989, hvorved udvælgelseskomitéen efter en brevveksling med sagsøgeren besluttede at opretholde sin oprindelige afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til prøven, bemærkes, at sagsøgeren ikke her havde indgivet en forudgående klage, hvilket han ellers havde ret til mht. en afgørelse fra en udvælgelseskomité.

- 19 Europa-Parlamentets tvivl vedrørende sagens formalitet findes derfor ikke begrundet.

Realiteten

- 20 Sagsøgeren har fremført tre anbringender til støtte for sine påstande: for det første har Europa-Parlamentet tilsidesat sin omsorgspligt og princippet om god forvaltningsskik, for det andet har det tilsidesat vedtægtens artikel 25 om begrundelsespligten og for det tredje er bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven i strid med artikel 2 i vedtægtens bilag III og omsorgspligten.

Anbringendet om tilsidesættelse af omsorgspligten og princippet om god forvaltningsskik

- 21 Sagsøgeren har for det første anført, at bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven vedrørende indgivelse af dokumentation for eksamensbeviser og faglig erfaring kunne misfortolkes; for det andet, at Parlamentets tjenestegrene havde vildledt ham; for det tredje, at administrationen var klar over sin fejltagelse; for det fjerde, at udvælgelseskomitéen, henset til sagsøgerens stilling og til at chefen for informationskontoret i Paris, hans overordnede, var medlem af udvælgelseskomitéen, måtte være vidende om, at han opfyldte adgangsbetingelserne.
- 22 Sagsøgeren har endvidere anført, at han havde truffet alle nødvendige forholdsregler, idet han rettede henvendelse til chefen for »Kontoret for Vedtægten og Personalespørgsmål« og i sit modtagelsesbevis angav, at hans eksamensbeviser befandt sig i hans personlige aktmappe i Parlamentets personaleafdeling. Han har heraf

sluttet, dels at administrationen i hans interesse havde været forpligtet til i medfør af dens omsorgspligt og princippet om god forvaltningsskik, som fortolket af Domstolen i dommene af 23. oktober 1986, Schwiering mod Revisionsretten (321/85, Sml. s. 3177) og af 4. februar 1987, Maurissen mod Revisionsretten (417/85, Sml. s. 551), at oplyse ham om denne misforståelse, dels at udvælgelseskomitéen burde have anvendt bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III, inden ansøgningsfristen var udløbet, og idet antallet af ansøgere var begrænset. Sagsøgeren har anført, at lighedsprincippet ikke kan finde anvendelse i denne sag, eftersom de ansøgere, der var tjenestemænd, og ansøgerne udefra ikke havde samme retsstilling.

- 23 Parlamentet har for det første anført, at det i meddelelsen om udvælgelsesprøven og i ansøgningsskemaets modtagelsesbevis klart på tre steder var angivet, at alle ansøgerne, herunder tjenestemændene, og navnlig tjenestemændene ved Europa-Parlamentet, som udtrykkeligt blev nævnt, skulle vedlægge ansøgningen den fornødne dokumentation, og at denne betingelse ikke kunne misfortolkes. Sagsøgerens mening om denne betingelses relevans er uden betydning for dens gyldighed. Det tilkom derfor ikke udvælgelseskomitéen at ændre de klare betingelser i meddelelsen om udvælgelsesprøve; hvis udvælgelseskomitéen havde handlet anderledes, ville den hermed have givet sagsøgeren en fortrinsstilling, hvilket strider mod lighedsprincippet og forbuddet mod forskelsbehandling. Udvælgelseskomitéen var i denne henseende bundet af artikel 5 i vedtægtens bilag III.
- 24 Parlamentet har for det andet anført, at artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III giver udvælgelseskomitéen mulighed for at afkræve supplerende papirer eller oplysninger, men alene, når udvælgelseskomitéen er i tvivl om, hvorvidt ansøgningsakterne er fuldstændige, eller ønsker en præcisering af indholdet af en eller flere af ansøgerens ansøgningsakter. Men i denne sag kunne udvælgelseskomitéen ikke afkræve supplerende dokumenter, eftersom sagsøgeren ikke havde vedlagt nogen som helst dokumentation.
- 25 Parlamentet har for det tredje anført, at formålet med kravet om, at den nødvendige dokumentation skal vedlægges ansøgningen, er at ligestille alle ansøgere, tjenestemænd eller ikke, og ikke kan anses for urimeligt. I øvrigt har ansøgere, der er tjenestemænd og ansøgere udefra, da begge grupper er ansøgere til samme almindelige udvælgelsesprøve, samme retsstilling. Den omstændighed, at de efter ansættelse vil blive behandlet forskelligt, for så vidt angår udnævnelse og vederlag, påvirker ikke lighedsprincippet, som gælder ved indgivelsen af deres ansøgninger.

Der består under denne synsvinkel en forskel mellem reglerne for almindelige udvælgelsesprøver, som i denne sag, og reglerne for interne udvælgelsesprøver.

- 26 Parlamentet har for det fjerde anført, at den omstændighed, at sagsøgeren har rådspurgt chefen for »Kontoret for Vedtægten og Personalespørgsmål«, hvis dette ellers anses for godtgjort, ikke fritager ham fra at overholde betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at den pågældende chefs fortolkning ikke kan være juridisk bindende for Parlamentet. Parlamentet har endvidere oplyst, at den oplysning, sagsøgeren gav på modtagelsesbeviset, ikke findes i de ansøgningsakter, som udvælgelseskomitéen er i besiddelse af. Parlamentet har afslutningsvis anført, at den omstændighed ikke kan ændre udvælgelseskomitéens første afgørelse, der blev truffet i overensstemmelse med betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og at den heller ikke kan medføre, at udvælgelseskomitéen skulle have anvendt bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III.
- 27 Det bemærkes indledningsvis, således som Domstolen har fastslået det i dommene af 28. maj 1980, Kuhner mod Kommissionen (33/79 og 75/79, sml. s. 1677), af 9. december 1982, Plug mod Kommissionen (191/81, Sml. s. 4229) og af 23. oktober 1986, Schwiering (321/85, nævnt ovenfor), at uden at være nævnt i tjenestemandsvedtægten er administrationens omsorgspligt over for sine ansatte, hvilken pligt også gælder for en udvælgelseskomité for en udvælgelsesprøve, et udtryk for den balance mellem gensidige rettigheder og forpligtelser, som vedtægten har skabt i forholdet mellem den offentlige myndighed og de ansatte i den offentlige tjeneste. Denne forpligtelse samt princippet om god forvaltningsskik indebærer bl. a., at myndigheden ved afgørelsen af en tjenestemands situation skal tage alle de forhold i betragtning, som kan antages at være bestemmende for dens afgørelse, og hermed skal tage hensyn ikke blot til tjenestens interesse, men også til vedkommende tjenestemands interesse.
- 28 Det må derfor afgøres, om Europa-Parlamentets administration eller udvælgelseskomitéen, som hævdet af sagsøgeren, i denne sag ikke har overholdt sin omsorgspligt, som defineret ovenfor.
- 29 Det må fastslås, at meddelelsen om udvælgelsesprøve PE/44/A klart på to steder — det ene med kursiv for at gøre alle ansøgerne, herunder tjenestemændene ved Europa-Parlamentet, opmærksom herpå — angiver, at ansøgerne skal vedlægge deres ansøgning den nødvendige dokumentation for deres eksamensbeviser og fag-

lige erfaring, idet de ellers ikke får adgang til udvælgelsesprøven. Denne forpligtelse er angivet på et tredje sted, nemlig i modtagelsesbeviset til ansøgningskemaet, som ansøgeren selv skal udfylde, når han indgiver sin ansøgning til ansættelsesafdelingen, og som senere returneres ham.

30 Denne forpligtelse, som anføres tre steder, er desuden fuldstændig klar, i modsætning til hvad sagsøgeren har hævdet bl. a. under retsmødet. Når meddelelsen om udvælgelsesprøve i ovenfor nævnte afsnit III B, 1. litra c), angiver, at ansøgerne, herunder Europa-Parlamentets tjenestemænd, ikke ved fremsendelsen af deres ansøgningsakter kan henvise til dokumenter, der er indgivet i forbindelse med tidligere ansøgninger, står det i denne sag fast, at dette forbud gælder eksamensbeviser eller andre kvalifikationsbeviser, som sagsøgeren måtte have vedlagt den ansøgning, han oprindeligt stillede Europa-Parlamentet, da han i 1968 blev ansat som tjenestemand ved denne institution. Endvidere må den sondring, som sagsøgeren har foretaget mellem på den ene side de dokumenter, som er indgivet i forbindelse med tidligere udvælgelsesprøver, og på den anden side de dokumenter, der er indeholdt i tjenestemandens personlige aktmappe, som i øvrigt også må omfatte de førstnævnte, forkastes. Under alle omstændigheder fremgår det klart af de nævnte øvrige bestemmelser i meddelelsen om udvælgelsesprøven, at sagsøgerens fortolkning ikke kan tiltrædes.

31 Det skal tilføjes, at ved en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver tilkommer det alene ansøgeren at bestemme, hvilke eksamensbeviser, kvalifikationsbeviser og attester for faglig erfaring, den pågældende vil vedlægge sin ansøgning, idet personaleafdelingen ikke kan pålægges en sådan opgave, når henses til den risiko for fejl, der vil være forbundet hermed. Det tilkommer heller ikke denne tjenestegren at tilstille udvælgelseskomitéen den pågældendes fuldstændige personlige aktmappe, som indeholder langt flere dokumenter end dem, der kræves efter meddelelsen om udvælgelsesprøven, hvilket ville påføre udvælgelseskomitéen en betydelig arbejdsbyrde i strid med overholdelsen af princippet om god forvaltningsskik.

32 Endelig fremgår det hverken af sagens akter eller af forhandlingerne for Retten, at sagsøgerens angivelse på modtagelsesbeviset til ansøgningskemaet, der i øvrigt alene vedrørte eksamensbeviser, men ikke dokumentation for faglig erfaring, indbar, at administrationen eller udvælgelseskomitéen måtte have været vidende om den fejltagelse, sagsøgeren havde begået, eftersom modtagelsesbeviset tilbagesendes til ansøgeren og ikke er indeholdt i hans akter.

- 33 Det fremgår af det anførte, at Europa-Parlamentets tjenestegrene ikke på nogen måde har tilsidesat sin omsorgspligt over for sagsøgeren, eller tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet balancen mellem de gensidige rettigheder og forpligtelser mellem institutionen og sagsøgeren krævede, at sidstnævnte omhyggeligt og grundigt læste bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøve, som var fuldstændig klar, præcis og udtømmende.
- 34 For så vidt angår udvælgelseskomitéens overholdelse af omsorgsplikten og af princippet om god forvaltningsskik, bemærkes først, at i følge Domstolens faste praksis tilkommer det principielt ansøgeren til en udvælgelsesprøve at tilstille udvælgelseskomitéen alle de oplysninger og dokumenter, som gør det muligt for denne at kontrollere, om den pågældende opfylder betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven. En udvælgelseskomité er ikke forpligtet til at anstille undersøgelser for at kontrollere, om ansøgerne opfylder alle betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Det er ansøgerne, som skal tilstille udvælgelseskomitéen alle de oplysninger, de finder nødvendige med henblik på gennemgangen af deres ansøgning, og dette gælder især, hvis de udtrykkeligt er blevet anmodet herom (jfr. bl. a. dom af 12. juli 1989, Belardinelli mod Domstolen, 225/87, Sml. s. 2353).
- 35 Det bemærkes dernæst, at sagsøgeren ikke med føje under henvisning til artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III, kan unddrage sig en forpligtelse, der er klar, præcis og udtømmende angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven. I henhold til denne bestemmelse kan ansøgerne »afkræves supplerende papirer eller oplysninger« ved udvælgelsesprøver, som afholdes af institutionerne. Heraf fremgår klart, at bestemmelsen alene giver udvælgelseskomitéen mulighed for at anmode ansøgerne om supplerende oplysninger, når den finder, at der består tvivl om betydningen af en indgivet dokumentation, men under ingen omstændigheder kan fortolkes således, at den forpligter udvælgelseskomitéen til fra de ansøgere, der er tjenestemænd, at fremskaffe hele den dokumentation, der kræves ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven. Udvalgskomitéen var desuden i denne sag fuldt ud beføjet til ikke at anvende denne bestemmelse på sagsøgeren, idet antallet af ansøgere var 385, hvilket antal, modsat det af sagsøgeren hævdede, ikke kan anses for begrænset.
- 36 Det bemærkes endvidere, at de fejlagtige oplysninger, som sagsøgeren fik af chefen for »Kontoret for Vedtægten og Personalespørgsmål« under en telefonsam-

tale, hvis de ellers er korrekt gengivne, og uanset hvor beklagelige de end er, ikke kunne fritage sagsøgeren fra selv omhyggeligt at læse de pågældende forskrifter i meddelelsen om udvælgelsesprøven, som var klar, præcis og udtømmende affattet. Selv om det lægges til grund, at denne fejlagtige fortolkning faktisk blev givet sagsøgeren på den af ham anførte måde og af den pågældende tjenestemand ved Europa-Parlamentet, kan den ikke, da der foreligger en fuldstændig klar meddelelse om udvælgelsesprøve, binde denne institution, når navnligt henses til, dels at nævnte tjenestemand ved Europa-Parlamentet, som havde givet den pågældende fortolkning i en skrivelse af 8. juni 1989, har erkendt, at han »havde overført den praksis, der gælder for interne ansatte, når de er ansøgere til intern udvælgelsesprøve, til det tilfælde, hvor de er ansøgere til en ekstern udvælgelsesprøve«, dels at sagsøgeren selv i skrivelse af 13. juni 1989 til udvælgelseskomitéens formand anførte, at hans kolleger, der var interne ansøgere til samme udvælgelsesprøve, for deres vedkommende havde fået korrekte oplysninger fra Parlamentets tjenestegrene.

- 37 Endelig kan sagsøgeren heller ikke påberåbe sig de forskelle, der består, for så vidt angår vederlag og udnævnelse, mellem de ansøgere, der er tjenestemænd og ansøgere udefra, efter deres tiltrædelse i tjenesten, og under henvisning hertil gøre gældende, at der skal anvendes forskellige udvælgelseskriterier på ansøgere til den samme almindelige udvælgelsesprøve. Hvis der anvendes forskellige udvælgelseskriterier på de ansøgere, der er tjenestemænd og udefra kommende ansøgere, vil dette indebære en tilsidesættelse af grundsætningen om, at ansøgere til samme udvælgelsesprøve skal behandles lige.
- 38 Det fremgår af det anførte, at hverken Europa-Parlamentets administration eller udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven har tilsidesat omsorgspligten og overholdelsen af princippet om god forvaltningsskik, som påhvilede dem over for sagsøgeren, og at udvælgelseskomitéen med føje ved afgørelsen af 17. maj 1989, som den opretholdt ved afgørelse af 3. juli 1989, ikke gav sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, fordi han ikke havde vedlagt sin ansøgning nogen form for dokumentation.
- 39 Herefter er de andre anbringender, som sagsøgeren har fremsat, nemlig at han på grund af sin stilling i Paris befandt sig fjernt fra Europa-Parlamentets tjenestegrene, at hans overordnede var medlem af udvælgelseskomitéen og at administrationen måtte være vidende om, at han opfyldte de nødvendige betingelser, irrelevante, og kan ikke undskylde det forhold, at han ikke overholdt de klare betingelser i meddelelsen om udvælgelsesprøve PE/44/A.

40 Sagsøgerens første anbringende er derfor uden grundlag.

Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25 om begrundelsespligten

41 Sagsøgeren har anført, at udvælgelseskomitéens afgørelse af 3. juli 1989, som blev truffet efter sagsøgerens anmodning af 13. juni 1989, er utilstrækkeligt begrundet og derfor er i strid med vedtægtens artikel 25, idet den hverken giver sagsøgeren eller Domstolen mulighed for at vurdere, dels begrundelsen for ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, dels afslaget på at lade ham fremsende den fornødne dokumentation. Han har herved henvist til dom af 12. juli 1989, Belardinelli (225/87, nævnt ovenfor), hvorefter en udvælgelseskomité for en udvælgelsesprøve med talrige ansøgere i første omgang kan nøjes med at meddele ansøgerne kriterierne og resultatet af dens udvælgelse, og senere give de ansøgere, som udtrykkeligt har anmodet herom, supplerende individuelle oplysninger. Sagsøgeren har desuden anført, at ingen af de to skrivelser, hvorved han fik meddelelse om, at han ikke havde fået adgang til udvælgelsesprøven, gav ham mulighed for at udfinde de præcise grunde hertil, og at han først i Parlamentets svarskrift fik kendskab til begrundelsen for disse to afgørelser.

42 Parlamentet har anført, at sagsøgeren i sin skrivelse af 13. juni 1989 til udvælgelseskomitéens formand ikke anmodede om supplerende oplysninger vedrørende afgørelsen om ikke at give ham adgang til udvælgelsesprøven, men alene anmodede udvælgelseskomitéen om at tage hans ansøgning op til fornyet overvejelse. Udvalgskomitéen fandt, at de oplysninger, sagsøgeren var fremkommet med, ikke gav den anledning til at ændre dens afgørelse, og henholdt sig derfor alene til skrivelser af 24. maj 1989, som efter vedtægtens artikel 25 må anses for at være tilstrækkeligt begrundet. Der var altså tale om en rent bekræftende retsakt, som ikke indeholdt et klagepunkt og ikke krævede nogen begrundelse. Endvidere fremgår det klart af en gennemgang af sagsøgerens ovennævnte skrivelser af 13. og 30. juni 1989, at sagsøgeren var klar over, at udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give ham adgang til udvælgelsesprøven var begrundet i, at han ikke havde vedlagt ansøgningen den fornødne dokumentation. Begrundelsen fremgår nemlig klart af den skrivelse, som udvælgelseskomitéen den 24. maj 1989 tilstillede sagsøgeren efter dens afgørelse af 17. maj 1989.

43 Det bemærkes for det første, at efter Domstolens faste praksis (dom af 1. juni 1983, Seton m.fl. mod Kommissionen, 36/81, 37/81 og 218/81, Sml. s. 1789), skal begrundelsen af akter, der indebærer et klagepunkt, gøre det muligt for den pågældende tjenestemand at gøre sig bekendt med grundene til, at der er truffet en

afgørelse vedrørende ham, for at han eventuelt kan udnytte de nødvendige retsmidler til at forsvare sine rettigheder og interesser. Som Domstolen desuden har fastslået i nævnte dom i Belardinelli-sagen, er en udvælgelseskomité, når ansøgere, der ikke har fået adgang til udvælgelsesprøven, med deres anmodning ikke tilsigter at opnå supplerende oplysninger, men at få udvælgelseskomitéen til at tage dens afgørelse om ikke at give dem adgang til udvælgelsesprøven op til fornyet overvejelse, ikke forpligtet til at uddybe dens oprindelige afgørelser.

44 I denne sag fremgår det klart af sagens akter, at skrivelsen af 24. maj 1989 fra udvælgelseskomitéens formand til sagsøgeren gjorde det muligt for denne at erkende de grunde, som førte til, at udvælgelseskomitéen ikke gav ham adgang til udvælgelsesprøven. Dette bestyrkes også af sagsøgerens skrivelser af henholdsvis 13. og 30. juni 1989, idet han bl. a. heri anfører, at han ved en fejltagelse ikke havde vedlagt ansøgningen den efter meddelelsen om udvælgelsesprøven fornødne dokumentation. Endvidere udgør disse to skrivelser fra sagsøgeren klart anmodninger, hvorved han tilsigtede at få udvælgelseskomitéen til at tage dens afgørelse om ikke at give ham adgang til udvælgelsesprøven op til fornyet overvejelse, men ikke anmodninger om supplerende individuelle oplysninger. Udvælgelseskomitéen var derfor ikke forpligtet til yderligere at begrunde dens afgørelse af 3. juli 1989 og var derfor berettiget til alene at anføre, at den opretholdt sin tidligere afgørelse.

45 Heraf fremgår, at sagsøgerens andet anbringende også er uden grundlag.

Tredje anbringende om tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve og artikel 2 i vedtægtens bilag III samt omsorgspligten

46 Sagsøgeren har anført, at meddelelsen om udvælgelsesprøve ikke giver udvælgelseskomitéen mulighed for at afkræve ansøgere supplerende dokumenter eller oplysninger og derfor udgør en tilsidesættelse af artikel 2 i vedtægtens bilag III samt af omsorgspligten.

47 Parlamentet har hertil anført, at artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III har til formål at gøre det muligt for en udvælgelseskomité i tvivlsspørgsmål at afkræve ansøgere supplerende dokumenter, men at bestemmelsen ikke kan anvendes, når ansøgeren ikke har fremsendt nogen dokumentation. Parlamentet har tilføjet, at muligheden for af ansøgerne at kræve fremlæggelse af eksamensbeviser og anden dokumentation fremgår af artikel 1 i vedtægtens bilag III, som hjemler ansættelsesmyndigheden ret til at fastsætte særlige betingelser, hvis overholdelse udvælgelseskomitéen skal sikre.

- 48 Det bemærkes uden videre først, som Domstolen har udtalt i dom af 8. marts 1988, Sergio m.fl. mod Kommissionen (64/86, 71/86-73/86 og 78/86, Sml. s. 1399), at en tjenestemand ikke under et søgsmål til prøvelse af en afgørelse om ikke at give ham adgang til udvælgelsesprøven kan påberåbe sig anbringender vedrørende mangler ved meddelelsen om udvælgelsesprøven, når han ikke rettidigt har anfægtet bestemmelserne i den meddelelse, som han mener indeholder et klagepunkt imod ham.
- 49 Heraf fremgår, at sagsøgeren i denne sag ikke længere kan anfægte lovligheden af meddelelsen om udvælgelsesprøven, idet han ikke har anfægtet denne inden for vedtægtens frister.
- 50 Desuden indeholder, modsat det af sagsøgeren hævdede, meddelelsen om udvælgelsesprøve PE/44/A overhovedet ikke nogen bestemmelse, som har til formål eller til virkning, at udvælgelseskomitéen skulle være afskåret fra at anvende artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag III.
- 51 Det tredje anbringende er derfor uden grundlag. Herefter vil sagsøgte være at frifinde.

Sagens omkostninger

- 52 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, der i medfør af artikel 11, stk. 3, i Rådets ovennævnte afgørelse af 24. oktober 1988 finder tilsvarende anvendelse for Retten, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagsomkostningerne. I medfør af nævnte procesreglements artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser
udtaler og bestemmer

RET*TEN (Femte Afdeling)

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

Kirschner

Briët

Biancarelli

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 20. juni 1990.

H. Jung
Justitssekretær

H. Kirschner
Afdelingsformand